

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Την Κυριακή 15/09/13 πραγματοποιήθηκε πανελλαδική σύσκεψη της Συνάντησης Πανεπιστημιακών Δασκάλων με μαζική συμμετοχή συναδέλφων από όλα τα πανεπιστήμια της χώρας, η οποία κατέληξε στα ακόλουθα:

Τέσσερα περίπου χρόνια μετά την εκδήλωση της οικονομικής κρίσης στη χώρα μας είναι αρκετά, για να πεισθούν ακόμα και οι πιο αισιόδοξοι ότι το όποιο πρόσκαιρο ξεπέρασμά της θα γίνει αποκλειστικά εις βάρος των εργαζομένων. Βασικές κατακτήσεις που χρειάστηκαν θυσίες και πολυετείς αγώνες για να επιτευχθούν, ανατρέπονται. Τα βασικά δικαιώματα στην εργασία, στην υγεία, την παιδεία και την κοινωνική πρόνοια, καθώς και τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων, θυσιάζονται στο βωμό της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Στο χώρο της Παιδείας όλες οι προωθούμενες θεσμικές παρεμβάσεις - οι οποίες έγιναν δήθεν στο όνομα της ενίσχυσης της ποιότητας και του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας - δημιούργησαν το κατάλληλο υπόβαθρο προκειμένου να αξιοποιηθεί η κρίση ως άλλοθι για το πλήρες ξήλωμα της όποιας δημόσιας και δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της και την πλήρη υποβάθμισή της στο επίπεδο των εφήμερων απαιτήσεων της αγοράς. Ακόμα και όσοι, καλή τη πίστει, στήριξαν τις «μεταρρυθμίσεις», δεν μπορούν να κρύψουν την απογοήτευσή τους για τη διάψευση των ελπίδων που επένδυσαν στις «καλές προθέσεις» των τελευταίων κυβερνήσεων.

Μετά τη συστηματική υπονόμηση του δημόσιου και δημοκρατικού πανεπιστημίου, είτε μέσω της θεσμικής του αποδιάρθρωσης και της εγκατάστασης ολιγαρχικών θεσμών, είτε μέσω της εξοντωτικής οικονομικής αφαίμαξης, είτε μέσω και της συρρίκνωσής του με το σχέδιο ΑΘΗΝΑ, σήμερα η μνημονιακή πολιτική επιχειρεί ένα συντριπτικό πλήγμα κατ' ευθείαν στην καρδιά του, στους ανθρώπους του. Αν μέχρι τώρα οι υλικοί όροι για την ύπαρξη του δημόσιου πανεπιστημίου στερεύουν συνεχώς, υπήρχαν πάντα οι άνθρωποί του, που από το περίσσειμα της φιλοτιμίας και με αίσθηση καθήκοντος προσπαθούσαν να περιορίσουν τη ζημιά και να κρατήσουν το πανεπιστήμιο όρθιο. Τώρα ένα μεγάλο τμήμα τους, περίπου το 25% του υποστηρικτικού προσωπικού, θεωρείται περιττό και αποβάλλεται. Το Υπουργείο Παιδείας, μάλιστα, παραγγέλλει μια «fast track αξιολόγηση» των αναγκών τους (όταν οι λέξεις χάνουν τελείως το νόημά τους...) με προαποφασισμένο αποτέλεσμα: να «αποδειχτούν» περιττοί 1700 εργαζόμενοι!

Έχουμε καθήκον να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να μην υλοποιηθεί αυτή η πλήρως καταστρεπτική προοπτική για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Όχι μόνο ως θεμελιώδες ηθικό καθήκον, ως άνθρωποι του πνεύματος, έναντι συναδέλφων, αλλά γιατί μια τέτοια εξέλιξη θα είναι ανεπανόρθωτο πλήγμα στη λειτουργία του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου και, ταυτοχρόνως, μια οπισθοδρόμηση ιστορικού χαρακτήρα.

Υπάρχει, όμως, και ένας ακόμη σημαντικός λόγος: η διαθεσιμότητα, ως προθάλαμος των απολύσεων του υποστηρικτικού προσωπικού των πανεπιστημίων, αποτελεί προδήλως την πρώτη φάση που ακολουθείται, άμεσα, από τη

διαθεσιμότητα - απολύσεις των μελών ΔΕΠ. Και μάλιστα με την ίδια πανομοιότυπη τακτική που εφαρμόστηκε και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση:

- Απολύονται εκατοντάδες συμβασιούχοι συνάδελφοι, διδάσκοντες με βάση το ΠΔ 407/80, και Επιστημονικοί Συνεργάτες των ΤΕΙ. Στα ΑΕΙ, πανελλαδικά, οι πιστώσεις συμβασιούχων διδασκόντων βάσει του ΠΔ 407/80 μειώθηκαν από 270 σε μόλις 21, δηλαδή εκατοντάδες συνάδελφοι (δεδομένου ότι κάποιες πιστώσεις μοιράζονταν) ήδη απολύθηκαν. Χαρακτηριστικά, στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου οι πιστώσεις που δίνονται σήμερα επαρκούν για 3,5 θέσεις έναντι 45 που είχαν δοθεί πέρσι, τη στιγμή που ούτε αυτές αρκούσαν για την ομαλή λειτουργία του πανεπιστημίου. Αντίστοιχη κατάσταση επικρατεί στα ΤΕΙ με τους Επιστημονικούς Συνεργάτες. Αφού επί χρόνια κράτησαν σε ομηρία τους συμβασιούχους συναδέλφους μας, οι οποίοι κάλυπταν πάγιες διδακτικές και ερευνητικές ανάγκες των Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, σήμερα προχωρούν σε μαζικές απολύσεις, που τις επιχειρούν με αθόρυβο τρόπο.
- Αυξάνουν τον αριθμό των ωρών υποχρεωτικής διδασκαλίας κατά 30%, ένα δείκτη που αποτελεί μέρος μόνο των καθηκόντων ενός πανεπιστημιακού, για να προκαλέσουν τεχνητό πλεόνασμα διδακτικού προσωπικού, πέρα από κάθε επιστημονική λογική, ώστε να προκύψει ο αριθμός των απολύσεων που έχει προαποφασιστεί. Συστηματικές «διαρροές» τον ανεβάζουν στο 40% του υφιστάμενου προσωπικού, ένα εφιαλτικό ποσοστό. Ταυτόχρονα, προαναγγέλλεται μια πιο «τολμηρή» συρρίκνωση της ανώτατης εκπαίδευσης, με νέο σχέδιο «ΑΘΗΝΑ». Στη δημιουργία «πλεονάζοντος» διδακτικού προσωπικού θα συμβάλλουν και οι προαναγγελθείσες μαζικές διαγραφές φοιτητών και η μείωση του φοιτητικού πληθυσμού μέσω της επιβολής διδάκτρων σε προπτυχιακούς φοιτητές πέραν των κανονικών εξαμήνων φοίτησης.

Οι διαθεσιμότητες - απολύσεις των μελών ΔΕΠ δεν είναι μια μελλοντική προοπτική. Έχει ήδη αποφασιστεί και συντελείται με πρώτο θύμα τους συμβασιούχους συναδέλφους (ΠΔ 407/80) και τις εξοντωτικές καθυστερήσεις στους διορισμούς εκλεγμένων συναδέλφων που ισοδυναμούν με ματαίωσή τους. Το επόμενο κύμα θα μας χτυπήσει όλους.

Είναι, επομένως, προφανές ότι η μάχη για την απόκρουση των διαθεσιμοτήτων - απολύσεων των εργαζομένων στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, πέρα από αυτονόητο ηθικό καθήκον, είναι μια κρίσιμη μάχη για να αποκρουστούν οι απολύσεις και στα μέλη ΔΕΠ. Το αισιόδοξο μήνυμα είναι ότι η κυβέρνηση θα βρει ισχυρό αντίπαλο στη μάχη αυτή. Οι εργαζόμενοι έχουν ήδη ξεκινήσει κινητοποιήσεις πρωτόγνωρης μαζικότητας, ωριμότητας και αποφασιστικότητας, ειδικά στα πανεπιστήμια που πλήττονται κατά κύριο λόγο. Σημάδια μαζικής αντίστασης εμφανίζονται σε ολόκληρη την Παιδεία και ειδικά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το «νέο» Λύκειο που εισάγει η Κυβέρνηση, εκτός από μια πληγή συνεχούς οικονομικής αιμορραγίας για τη χειμαζόμενη ελληνική οικογένεια, απειλεί να συντρίψει και ό,τι έχει απομείνει από την εφηβεία της ελληνικής νεολαίας, σε ένα ατέλειωτο και συνεχή εξεταστικό Γολγοθά. Ταυτοχρόνως, το «νέο» Λύκειο, μέσω της συρρίκνωσης των ΕΠΑΛ και της προώθησης των ιδιωτικών ΙΕΚ, ρίχνει στη μαθητεία και, παράλληλα, εξωθεί εκτός εκπαίδευσης το μεγαλύτερο μέρος των μαθητών που προέρχονται από τις φτωχότερες οικογένειες.

Η προοπτική ενός πανίσχυρου **μετώπου παιδείας**, ικανού να λειτουργήσει ως έναυσμα για να αναδυθεί ένα πλατύ λαϊκό κίνημα που θα ανατρέψει τις κυρίαρχες μνημονιακές επιλογές και θα σταματήσει τον κατήφορο της παρακμής και εξαθλίωσης στον οποίο σύρεται όχι μόνο η δημόσια εκπαίδευση αλλά και το μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής κοινωνίας, είναι σήμερα **εκτός από αναγκαία και ορατή**. Η Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων, σε συνεργασία με όλους τους αγωνιζόμενους πανεπιστημιακούς, ενταγμένους σε αγωνιστικά σχήματα ή ανένταχτους, συνεκτιμώντας την εγκληματική αδράνεια της ΠΟΣΔΕΠ, θα προσπαθήσει, με όλες της τις δυνάμεις, να σηκώσουν οι Σύλλογοι των μελών ΔΕΠ το δικό τους μερίδιο ευθύνης, σε αυτό τον καινούριο ελπιδοφόρο αγώνα. Ταυτόχρονα, θα στηρίξει κινήσεις συντονισμού της δράσης καθηγητών - εργαζομένων και φοιτητών, σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες, εντός κι εκτός Ιδρυμάτων, για τη συγκρότηση μιας πανελλαδικής Επιτροπής Αγώνα για την Υπεράσπιση της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας.

Πιο συγκεκριμένα προτείνει τα ακόλουθα:

- Άμεση σύγκληση των Γενικών Συνελεύσεων των Συλλόγων μελών ΔΕΠ/ΕΠ με πρόταση για 5ήμερη απεργία και άμεσους στόχους την ανάκληση των διαθεσιμότητων των εργαζομένων στα ΑΕΙ, την επαναπρόσληψη των απολυμένων συμβασιούχων διδασκόντων βάσει του ΠΔ 407/80 και των Επιστημονικών Συνεργατών στα ΤΕΙ, τον άμεσο διορισμό των εκλεγμένων συναδέλφων και τη ματαίωση κάθε απόπειρας επέκτασης του μέτρου των διαθεσιμότητων - απολύσεων στα μέλη ΔΕΠ/ΕΠ. Αποφασίζουμε τη στήριξη των διασυλλογικών δράσεων και τον πανελλαδικό συντονισμό τόσο μεταξύ των συλλόγων μελών ΔΕΠ/ΕΠ, όσο και με τους συλλόγους εργαζομένων και φοιτητών σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Προχωράμε σε κοινή δράση με τους καθηγητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και τους δασκάλους όλης της χώρας.
- Στήριξη των κοινών αγωνιστικών πρωτοβουλιών, της εκδήλωσης του ΕΚΠΑ, την Τρίτη 17/09/13, στις 11:00, στα Προπύλαια και της μεγάλης συναυλίας του ΕΜΠ για τη Δημόσια Παιδεία την Τετάρτη 18/09/13, στις 20:00, στον ιστορικό χώρο του ΕΜΠ, στο Συγκρότημα Πατησίων.
- Οι Σύγκλητοι όλων των ΑΕΙ της χώρας να προχωρήσουν άμεσα σε αναστολή της λειτουργίας των πανεπιστημίων, ως κίνηση διαμαρτυρίας ενάντια σε ένα μέτρο που θα φέρει τα πανεπιστήμια δεκαετίες πίσω. Η κίνηση αυτή αποτελεί στοιχειώδες μέτρο έμπρακτης και ειλικρινούς αλληλεγγύης στον αγώνα των εργαζομένων αλλά και καθήκον στο πλαίσιο του ρόλου που τους έχει ανατεθεί από την πανεπιστημιακή κοινότητα και την κοινωνία.
- Απαιτούμε η Σύνοδος των Πρυτάνεων να αλλάξει άμεσα και ριζικά στάση μπροστά στις επαπειλούμενες απολύσεις, να εγκαταλείψει τον ενδοτισμό στις κυβερνητικές πιέσεις και να πάρει αποφάσεις στην ίδια κατεύθυνση. Καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του σε μια από τις πιο κρίσιμες στιγμές στην ιστορία του δημόσιου πανεπιστημίου. Κανενός η στάση δεν θα ξεχαστεί.

Ένα καλύτερο αύριο για το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο ξεκινάει σήμερα, μέσα από τους αγώνες μας. Αυτή η κρίσιμη μάχη πρέπει και μπορεί να κερδηθεί!

15-09-2013